

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1487 7 tháng 1 năm 2024

Dấn Thân

*Dấn thân học đạo qui nguyên cảnh
Giải tỏa phiền ưu tự đạt thành
Tiến hóa không ngừng hồn triễn thức
Mê lầm chẳng có tự về thanh*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1997

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tự do phát triển tâm linh thì phải làm sao ?
  - 2) Thực hành cần thiết cho cuộc sống hay không ?
  - 3) Minh mẫn là sao ?
  - 4) Tại sao người tu thanh nhẹ có thể biết trước được vài việc tốt xấu sẽ xảy ra ?
  - 5) Lúc này làm người rất dễ chết tại sao ?
  - 6) Tâm lòng thành thật nằm ở đâu ?
  - 7) Những gì quý nhất trong khối óc của loài người tại mặt đất ?
-

1) Montréal, 10/10/97 1 :55 AM

Hỏi : Tự do phát triển tâm linh thì phải làm sao ?

Đáp : Thừa có pháp trong tay thì được quyền tha hồ hành pháp, tự mình phát triển tới vô cùng tận, chuyên cần tiến hóa, dẹp bỏ sân si và mê loạn

Kệ :

*Thực hành chất phát tại tâm an
Pháp giới minh tâm tự bạc bần
Ai tưởng ai nhờ tâm tận độ
Quý thương điều tiến lý phân bần*

2) Montréal, 11/10/97 11 :10 AM

Hỏi : Thực hành cần thiết cho cuộc sống hay không ?

Đáp : Thừa thực hành rất cần thiết cho cuộc sống hằng ngày, có thực hành thì mới diệt được con ma lười biếng trong nội tâm. Tu thiền siêng năng rất cần thiết, thực hành phát triển tâm linh

Kệ :

*Quý pháp yêu thân sửa chính mình
Dày công tu luyện tự mình mình
Quý thương xây dựng trong cần thiết
Thực tập thành tâm rõ chính mình*

3) Montréal, 12/10/97 3 :55 AM

Hỏi : Minh mẫn là sao ?

Đáp : Minh mẫn là trí tâm lúc nào cũng rõ rệt, và nhớ kỹ mọi sự việc đã hứa và phải làm, không bao giờ từ chối khi đã hứa

Kệ :

*Bình tâm thanh tịnh chẳng làm bừa
Thanh thoát phân minh chẳng trễ trưa
Giải mở tâm tình không hứa bậy
Vui hành cởi mở tự mình ưa*

4) Montréal, 13/10/97 2 :25 AM

Hỏi : Tại sao người tu thanh nhẹ có thể biết trước được vài việc tốt xấu sẽ xảy ra ?

Đáp : Thừa người tu thật sự thanh nhẹ nhờ điển tâm khai triển tuệ giác cảm minh. Điều hung dữ sẽ xảy ra là nhờ vía hồn nhẹ cảm giác rất nhanh, nháy mắt có thể hiểu được sự việc tốt xấu, cũng từ nguyên lý của luồng điển trực và thanh mà thôi

Kệ :

*Thế gian phân lớp sang tôi động
Điển giới phân minh chuyển một vòng
Liên hệ cần khôn tâm tự thức
Chẳng bần cũng biết được thành không*

5) Montréal, 14/10/97 1 :00 AM

Hỏi : Lúc này làm người rất dễ chết tại sao ?

Đáp : Làm người cuộc sống rất mong manh, nay còn mai mất là chuyện thường tình sắp xếp bởi Trời Đất. Người càng ngày càng đông rất dễ bị ô nhiễm, không khí không được trong lành như xưa. Cho nên các xứ đều lo âu, sự sống còn sẽ bị rút ngắn bởi sự ô nhiễm, chết hàng triệu người không nhiều vì số đông, sự tham lam gia tăng, sự khó khăn sẽ càng nhiều, bão bùng xe cộ đụng nhau đương nhiên phải có, chết sống vô thường. Người tu lại được phần may mắn hơn, bớt tham dâm tự cứu được một phần. Đối với phần hồn khi chết bớt bơ vơ, vì lúc sống đã hướng về con đường giải thoát mà hành triển, Phật sẽ chứng tâm, lúc chết có chỗ tiếp tục tu tiến

Kệ :

*Giải phiền tâm thức sẽ trong thanh
Giải quyết tâm linh tiến tự hành
Bỏ ngỡ không còn duyên đạt thức
Khai thông trí tuệ tự hình thành*

6) Montréal, 15/10/97 5 :55 AM

Hỏi : Tâm lòng thành thật nằm ở đâu ?

Đáp : Thừa tâm lòng thành thật quý mến nằm ở nội tâm sáng suốt của hành giả tại mặt đất, nhìn sự thật mà quý trọng hạnh đức của đối phương. Ở đời thích thờ Phật là thờ hạnh đức của người chứ không phải thờ hình tượng. Người đời hay tưởng làm và nhìn làm là Phật có quyền năng phù hộ là đi ngược lại đường lối giải nghiệp của Ngài

Kệ :

*Tự mình tưởng tượng làm sai động
Khó hiểu khó minh chuyện khó tông
Tu sửa thật là tâm đứng đắn
Hướng Trời thanh nhẹ chẳng còn mong*

7) Montréal, 16/10/97 4 :10 AM

Hỏi : Những gì quý nhất trong khối óc của loài người tại mặt đất ?

Đáp : Thừa điều quý nhất là tu tiến phát triển tâm linh là tự cứu, trong giai đoạn làm người đầy sự chông gai và thử thách, áp dụng mồ hôi và nước mắt đổi lấy chén cơm của Trời Đất hình thành, thật là một kỳ công của cuộc sống, ai ai cũng phải phấn đấu và giành giụa trong cuộc sống

Kệ :

*Tự mình phấn đấu thực hành tiến
Giải quyết chơn tâm tự giải phiền
Xây dựng hợp thời trong chuyển bước
Tâm linh thôn thức cảm giao liên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Mơ Tiên Chúc Phúc

*Hò ơi! Đường tương ngộ
Sông Hương Bỉ Ngạn bước vô thức thời
Đời người lại muốn xa rời
Về nơi Thức Giác, hò ơi!
Về nơi Thức Giác an vui hoài hoài.*

*Hò ơi! Hạnh phúc Thanh Đài
Giải Mê phá Chấp sống hoài thành thời
Tự mình Thanh Tịnh nghỉ ngơi
Trời ban Tình Đẹp, hò ơi!
Trời ban Tình Đẹp thông qua nhẹ nhàng.*

*Hò ơi! Định Thức bạc bàn
Tiên Cô vui đẹp giải ban phép lành
Thức Hồn tương ngộ Vô Sanh
Cùng chung giao cảm, hò ơi!
Cùng chung giao cảm hợp Thanh hợp Hòa.*

*Hò ơi! Tiên Giới chẳng xa
Hành trình trước mắt phân qua Đạo Đồi
Tâm rời Thanh Tịnh hợp thời
Vượt sông Bỉ Ngạn, hò ơi!
Vượt sông Bỉ Ngạn ngộ lời Chơn Ngôn.*

*Hò ơi! Nguyên lý sanh tồn
Tâm tư Thức Giác giữ Hồn lo Tu
Vượt qua các cõi Mê Mù
Tâm Hồn sáng lạng, hò ơi!
Tâm Hồn sáng lạng an du cõi Trời.*

*Hò ơi! gặp gỡ hợp thời
Cùng chung hò hát giúp đời an khương
Thực hành trong cảnh Tình Thương*

*Đầu năm Chúc Phúc, hò ơi!
Đầu năm Chúc Phúc yêu thương cùng hò./.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa Đặc Biệt “A” TV VĨ KIÊN: TÌNH THƯƠNG - Cuốn 1

Hôm nay là Khóa Đặc Biệt. Tại sao Tu lại có Khóa Đặc Biệt? Vì tình thương của chúng ta đã tràn ngập, cho nên chúng ta lấy danh “Tình Thương” của khóa ngắn ngủi này, để tái ngộ tất cả bạn đạo có cơ duyên muốn học hỏi, muốn tiến hóa lên một lớp nữa về Điện Giới.

Ngoài xác thân gỗ ghè này, chúng ta có một phần thanh tịnh, điển quang vô cùng tận đang theo dõi trong tâm thức của mỗi người. Trên đường học, ai cũng cố gắng muốn đạt tới sự tốt đẹp để quy nguyên tâm thức, để biết cái căn cơ tiền kiếp của chính chúng ta. Nhưng mà tại sao, Ông Trời thông minh như vậy, sanh tử một lượt, tất cả ân độ chúng sanh như thế này, nhưng mà chúng sanh không hiểu được tương lai sẽ đi đâu? Trong đó nó luôn luôn trong sự thắc mắc; nhưng mà quên, tưởng cảnh đời là chắc chắn, tưởng cảnh đời là vĩnh cửu, cho nên người bám víu trong cái có của trước mắt, nhưng mà nó là cái không, mà không hay. Cho nên ngày hôm nay chúng ta đã truy tầm được, thấy rõ, thể xác siêu nhiên này cũng sẽ quy không. Tất cả những gì chúng ta có trên mặt đất này cũng sẽ không.

Vậy chớ tạo quả địa cầu này để làm gì? Kỳ thật để cho chúng ta học hỏi, để chúng ta sống trong sự kích động, và có cơ hội thức tâm trở về với chính mình. Mới thấy Ông Trời đã làm một việc rất có ý nghĩa. Không lý Ông buồn lòng chúng ta, muốn làm gì thì làm sao? Không phải dễ. Cho nên Ông cho chúng ta một cơ cấu, một cái thể xác này, để theo dõi chúng ta, kiểm soát hành động chúng ta, một cử một động Bên Trên biết hết. Tại sao biết? Hiện tại, tới bây giờ các bạn cũng chưa hiểu cái hồn của các bạn, nhưng mà sự trí thức, về phần kiến thức trong nội tâm của các bạn, là vô cùng; mà cái vô cùng đó không bao giờ mất, nó cứ có hoài. Thấy tôi thất bại, thấy tôi khổ cực, thấy tôi muốn tự tử chết, nhưng mà rút cuộc tôi cũng vẫn hồi sinh. Tôi chứng minh là cái sự sáng suốt của tôi là vô cùng. Vậy chớ, ai kiểm soát? Khi tôi thanh tịnh tôi mới biết sự lỗi lầm của chính tôi, mà tôi thiếu thanh tịnh thì tôi không biết lỗi lầm của chính tôi, cho nên tui bị sân si đủ điều. Mà khi tôi biết được cái phần hồn của chúng tôi là do đâu mà có, do Đại Thanh Tịnh mà ra, Đại Thanh Tịnh là Thanh Điện. Đó. Chúng ta bước vào Thanh Điện, học Thanh Điện, thì tình thương huynh đệ, tỷ muội chúng ta có cơ hội tái ngộ trong một phút khắc. Điện là nhanh nhẹ, không phải như trần đời, trần tục, phải nói lý lịch này kia, kia nọ, tôi mới biết anh. Không cần! Điện các bạn được dồi dào, qua cơn nhồi quả của tình đời đen bạc, làm cho các bạn bận rộn, là nhồi tiến phần Điện Quang sẵn có!

Điện Quang là gì? Khả năng của các bạn. Cuối cùng đau khổ; sanh con, dưỡng cháu, ngày nay nó phản nghịch hết. Đó. Mới thử thách được cái chiếc thuyền bát nhã này có thể về nguồn cội được không, cái thân già này có thể tiến đi được không? Qua biết bao nhiêu cảnh nhồi quả mà chúng ta vẫn tiến được! Cho nên nhồi quả nhiều chừng nào, chúng ta quý; học được bài nhiều chừng nào, chúng ta tiến nhiều chừng nấy. Bằng đâu, chúng ta ôm cái xác, chúng ta cảm thấy bơ vơ. Mà chúng ta trở về với Thanh Điện, chúng ta đâu còn bơ vơ nữa! Huynh đệ tỷ muội của tôi đã làm Thần Tiên rồi! Huynh đệ tỷ muội của tôi ngu muội đã làm ma quỷ rồi! Huynh đệ của tôi còn tranh chấp, đã và đang làm người! Ba cõi đều

có huynh đệ; nhưng mà tôi muốn sao ba cõi thông suốt của chính nó, và nó hiểu nó nhiều hơn. Thì tự nhiên nó là tôi; thì tự nhiên một giây phút khác, các bạn thức tâm rồi, các bạn đâu có còn bơ vơ nữa?

Nhìn lại mặt mày mọi người đều mắt, mũi, tai, miệng, như nhau; Ngũ Tạng, mọi người ngồi đó đều ôm cơ cấu như nhau hết thảy. Nhưng mà cơ cấu nó có kích động và phản động, tùy theo trật tự sẵn có bên trong của nó, Ba Giới. Cho nên chúng ta Tu, phải thanh lọc Ba Giới. Chúng ta có Pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, để thanh lọc Ba Giới quy nhất, làm một. Khi quy nhất rồi, chúng ta mới có duyên tái ngộ; duyên lành, trong căn phòng nhỏ hẹp này, mấy chục người ngồi đó, là cái duyên lành tái ngộ. Cho nên tôi có làm bài thơ ngày hôm nay :

Tái Ngộ

*Duyên lành tái ngộ hiền huynh đệ
Học hỏi dựng xây chuyển hướng về
Tâm đạo tròn đầy cùng tiến bước
Hành thông Tam Giới chẳng còn mê.
Còn mê kích động khó về
Không hành, không dừng lê thê cõi trần
Ngày nay nguyện niệm góp phần
Dựng xây đời đạo, tiến lên đến nơi
Cảnh trời thanh nhẹ nơi nơi
Dẹp phần dâm loạn, mà rõ Trời nơi nao
Cần Khôn tự nguyện bước vào
Đào sau chân lý tiến mau hợp hòa
Vạn linh quy hội một nhà
Nhìn Cha, nhìn mẹ, mới là người ngoan
Điển thanh phán xét luận bàn
Thi hành chánh pháp là đàn khai thông
Thích Ca khai mở điển vòng
Hào quang sáng chói từ trong ra ngoài
Ban ơn chuyển hóa hoài hoài
Chúng sanh cùng học, so tài thức tâm
Bên trong sẵn lý diệu thông
Tự tu, tự tiến tự tâm chơn như
Tình thương sẵn có trong người
Thực hành tự đắc, tưới tươi tâm hồn
Tình thương sống dạy như cơn
Cha yêu muôn loại giữ hồn cho Con
Khuyến tu tâm thức mỗi môn
Mong ngày tái ngộ, chẳng còn si mê
Thế gian động loạn muôn bề
Con tu, Con đắc, Con về với Cha
Điển thanh khai triển chan hòa
Thực hành quy nhất hòa ca muôn loài
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Ban cho các giới tiến hoài không ngưng*

*Cảm giao, giao cảm từ tầng
Tùy theo trình độ tự dung Cha Trời
Thực hành khai triển hợp thời
Giữ mình trong sạch, đời đời yên vui
Thâm tâm khai triển Đạo mùi
Giữ thanh, bỏ trước, an vui tâm hồn
Cảnh đời thể hiện dập dồn
Đồng thanh tương ứng, giữ hồn mà tu
Tu thời dứt khoát ý ngu
Chẳng còn tư kiến, chẳng trừ hại ai
Biết mình gánh nặng hai vai
Thăng hoa tự thức, rõ ai là Trời
Không Không giải tỏa hợp thời
Chẳng còn mê chấp đạt nơi an toàn
Mừng vui bạn đạo khai màn
Cùng chung học hỏi, cùng bàn luận tu
Trên đầu Thanh Điển giải mù
Trung tâm sinh lực chuyển du thiên đàng
Huynh huynh đệ đệ nhiều màn
Có không, không có, thăng đàng mà đi
Thực hành khai triển cũng vì
Xác thân, hồn vía, dự thi kỳ này. (còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Bước vào điển giới nghe kinh như thế nào?

Nghiên cứu một cuốn kinh không phải dễ ! Còn cái này, nó thực hành rồi, bước vào điển giới rồi, là nó khác rồi ! Nó khác rồi ; nó dễ lắm ! Nắm cái cuốn kinh này nó giải cũng được; mà nó giải cuốn kinh khác nó cũng giải được ; nó hướng về thiện nghiệp tình thương và đạo đức thì nó giải cái gì cũng được ; mà nó phải thực tế hành cái điển tới chỗ giới đó, tới trình độ đó mà cái điển nó không tiến tới đó thì nó không có giảng nổi ; giảng tới đó, kẹt liền ; không nổi ! Rồi tìm cái này cái kia làm thí dụ vậy ; chớ, kì thật, không cần tìm ! Thực hành rồi cái điển nó quang chiếu ; mở hết, không có bị kẹt.

Cho nên, các Bạn tu ở đây không có sách vở gì ; cho đọc sơ chơi vậy, mà cứ kêu các Bạn công phu thôi, cứ công phu đi ; cứ li đi, rồi nó mở ra ; càng ngày nó càng mở, mà luôn luôn gặp về chuyện thực tế, những chuyện xé tim, những chuyện kích động trong gia đình, chuyện dữ dội không à ! Khi mà các Bạn nhẹ rồi gặp chuyện dữ dội mà nó xé tâm các Bạn đề các Bạn thức ; nó chọc ghê lắm ! Đêm nay khỏe là ngày mai có chuyện rồi, có chuyện nghịch với mình rồi đó ! Chắc chắn là phải trả lời cái câu gì, ngày mai đó, mình biết ! Mình mở ra được chút thì mình tiến một chút; chớ đừng có sợ, nói: “Tôi tu rồi tôi không dám trả lời !” Cứ việc nói đại, rồi họ chửi cho mình mách cái thì mình mở lên lớp nữa, mình thấy trong thực hành !

TV Vô Kiên, Khóa 2: Thanh Tịnh – 24/2/86

THƯ TỪ LAI VẮNG

T.L. 27-07-95

(1)

Ông Tâm mến,
(Cháu năm nay 18 tuổi, đang học high school)
Thật là một điều khó khi cháu đặt bút
để viết lá thư này đến ông. Cháu phân vân
mãi không biết nó sẽ tới tay ông không? và ông
có cho cháu là người thật xấu không? Cháu
thật lo lắng lắm. Dưa cuốn sách "Tâm Tâm Đạo
I, II, III", cháu thấy hình ông "đẹp lão" quá,
và thật giống ông ngoại của cháu, vì vậy cháu
cảm thấy ông thật gần gũi với cháu. Vậy ông
có thể cho cháu gọi ông là ông ngoại được không?

Ông Ngoại Tâm à, gia đình cháu là một
gia đình Phật tử và qua Mr. Claude 4 năm. Bà mẹ
cháu ngày nào cũng tụng kinh Diêu Pháp Liên Hoa
hết. Vì vậy khi ba cháu lấy cuốn sách này về,
ba và mẹ cháu không tin và cho rằng đó chỉ
là đạo ngoại đạo. Ba cháu nói, "Chỉ có đạo
Phật là đạo chính gốc mà thôi." Nhưng cháu
tu tập sao mà lại khó quá, cháu đi chùa và
tụng kinh thật nhiều nhưng tâm cháu nghĩ bực
bực quá, nếu được như ông "Hồ Văn Ân" nói là
khi tụng kinh, ngồi hay buồn ngủ, hoặc xui mình
ngủng thiên thì tâm cháu nghĩ còn xấu hơn
vậy nhiều. Cháu là một Phật tử ngoại hiện nhưng
trong tâm cháu thật là ma quỷ. Tâm cháu nghĩ rất
xấu xa, và thật bực bực cho đến tất cả mọi
người kể cả ba và mẹ cháu và tất cả mọi
người chung quanh. Cháu thật sự muốn nói ra

(173)

(2)

điều này lắm, nhưng sợ người nào đó sẽ đứng lên báo hay nói ra điều cũ bằng miệng sẽ gây thêm tội, vì cháu nghĩ ý nghĩ xấu là một tội nay nói ra thì nữa lại thêm tội thứ hai. Ước gì, hai ông cháu ta ở gần nhau thì thỏa nguyện cho cháu biết mấy! Cháu thật là đau khổ vì sự ngu si của cháu, lúc lay phật, hay lúc học tâm nó quay lên phá cháu. Nói đến tâm ác thì thật là không đầy. Sau đây là một thi dụ rất nhỏ về tâm của cháu. Cách đây gần một năm, mỗi lần tụng kinh hay học bài, tâm xấu, nó xui lắm ấ. Nó xui thì đánh người coi, nhiều khi thích lắm đó. Nhưng tâm thiện của cháu, nó khuyên, "Không, nếu cô đánh thì đánh và giết tao trước đi." Và nhiều khi, tâm ác còn xui cháu bao đồng hay phá đồ nhà kia, cô lúc nó nói tại sao tin Phật Pháp, đạo phật tại sao thôi! Mỗi lần tâm ác quay lên thì cháu không thể tập trung được. Ông ngoại biết không, cháu chỉ muốn học giỏi thôi, việc mở của cháu là lớn lên sẽ đẹp trai và học giỏi, tâm tâm thật tốt, mai sau sẽ về Việt Nam để giúp đời. Cháu biết rằng cầu mong đẹp trai là phạm tội, nhưng cháu nghĩ nếu mình đẹp và không dùng nó thì để đời làm bậy thì đâu có tội đâu ông ngoại à. Mỗi khi tâm tĩnh, thì thấy mình thật ngu sẽ bạc nhược nhưng vào trong sức thì thấy nó thật mạnh ghê gớm. Tiệp giờ tâm ác nó xui giục cháu, nói rồi mặt ~~con~~ dài lắm và làm cho cháu đau khổ thật nhiều ^{mấy} cháu cảm thấy

(174)

(3)

cháu là một quai thai đờ ông cũ. Nhưng thật sự thì một cháu đẹp trai lắm, và có nhiều bạn gái nữa. Ông ngoại biết không? Ba má cháu không muốn cháu viết thư cho ông đâu vì sợ ông dụ cháu, còn về phần cháu cũng hơi sợ vì ông tu ở đạo Vô Vi chứ không phải đạo Phật, nhưng thật sự mà nói là cháu mến ông lắm và cháu ~~em~~ cảm thấy lòng mình thật nhẹ khi tâm sự cùng ông. Chả nếu bức thư này mà đến tay ông thì hay biết mấy, chắc lúc đó ông xuất hồn bay cỡi vào là gặp cháu liền thôi. Vậy nếu ông có viết thư thăm cháu ông thư tá trong nhà cháu và ba má cháu ngủ ở đâu là cháu tin ông và ba má cháu không còn nghĩ đạo Vô Vi là huyền hoặc nữa. Ông ngoại à, ông biết không nếu cháu chỉ cần học ở ông một tâm tính, tâm tốt và trong sáng để trở thành một người tốt trên xã hội này là cháu tại nguyện lắm rồi. Cháu không cần thiết học cách xuất hồn hay bay lên cảnh trời gì đâu. Cháu đã bao lâu thấp được mà đi một mình nhưng đều bị vấp ngã, vậy chỉ cần mong chờ ngọn đuốc của ông mà soi đường cho cháu đi. Lấy Bồ Đề Sĩ Thích Ca Mâu Ni Phật, Mẹ Quán Thế Âm Bồ Tát, Nam Mô A Di Đà Phật phụng hộ & cho tất cả mọi người được lên cảnh niết bàn, & riêng ông tâm thì được mạnh khỏe, sống lâu trăm tuổi và xin ông ngoại đừng quên con.

Pháp Danh: Minh Trí

(175)

+1 D M

Atlantic city, ngày 27 tháng 7 năm 1995

H D M ,

Ông Tâm đã nhận được thư con được biết pháp danh của con là Minh Trí. Minh là nhật nguyệt quang chiếu sáng choang. Trí là tiến tới vô cùng. Trong thư của con đã diễn tả chưa làm chủ được chính mình, còn phải đi chùa, tức là chưa hiểu được tài sản cuối cùng của Thượng Đế đã ân ban cho chính con, tức là cái xác phàm này, gọi là tiểu thiên địa, nhưng chưa biết tự khai thác ra thế nào mới hòa hợp với nguyên lý của Trời Đất biến thành một căn chùa thật sự hướng về Phật Pháp mà hành thì sẽ không bị những vong linh xúi dục và ám ảnh. Con đi chùa để nhìn những hình ảnh Phật bằng gỗ hay là bằng xi măng để chiêm ngưỡng hành vi quá khứ của Ngài thì làm sao mới đắc đạo. Nhưng con phải dốc lòng thực hành như Ngài chứ không nên ôn những hình ảnh đó vào óc mà tạo cho thần kinh yếu ớt, tự mình sanh loạn mà không hay. Xác ta nếu khai thác rõ rệt thì nó là một căn chùa, hòa hợp với căn khôn vũ trụ. Tu mà không biết xác và tâm của chính mình, thì không khác gì người đang chạy giặc, chạy theo đoàn người đi trước mà thôi, cuối cùng không gặt hái được cái gì hết, khủng không hay ngu không biết, trí không khai, tâm không minh, làm gì có đạo. Nói đến đạo Phật thì phải thanh nhẹ phá mê phá chấp, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa đến vô cùng bất diệt.

Còn trẻ hấp thụ văn minh tự do hiện đại là xứ Mỹ, người người được tự do phát triển mọi khía cạnh nhiên hậu đóng góp cho chung, cho nên tại xứ Mỹ con cảm thấy mỗi mỗi đều thừa thừa cho nhân sinh, chịu làm chịu học là sẽ có cơ hội đóng góp cho quần sanh. Hiện nay con có duyên đọc qua cuốn Tội Tâm Đạo mới thấy rõ người tu phải hành thì mới tiến, ngược lại những người cầu phù hộ bói toán, mạch bảo việc này việc nọ, tức là sẽ tạo một tập quán xấu ý lại và thiếu thông minh tự lực.

Ông Tâm thực hành phương pháp Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hoàn toàn tự lực phát triển tâm linh, chứ không nhờ đỡ một vị nào ở cả căn khôn vũ trụ này. Thượng Đế đã cho chúng ta một cơ hội cuối cùng, đây đủ là tâm và xác, tinh vi nhất căn khôn vũ trụ này, nếu không chịu thực hành thì không sao biết được nguyên lý của Trời Đất, chỉ đứng ở ngưỡng cửa chê và khen. Đó là tạo tội rồi ren cho chính mình, khó khổ mà không hay. Niệm kinh tức là lời của Phật đã thành, chính ta chưa thành, từng số khác nhau, nhai đi nhai lại, tạo loạn cho chính mình mà thôi. Thực tế thì phải rời được mó được thì mới từ đó mà phát triển.

Ông Tâm cũng như con, một con người liên hệ sức sống với vũ trụ quang hiện đại chứ không phải loại người mê tín dị đoan, tự làm yếu mình và không tiến.

Ông Tâm không có tiên đoán chuyện của người phàm, kể cả gia cang của mọi người để làm cho họ lo sợ và yếu hèn, cộng với sự ý lại vô minh, tức là tạo tội cho quần sanh. Điều này Ông Tâm không bao giờ nhúng tay vào, ngược lại Ông Tâm muốn mọi người tự tu tự thức và tự gặt hái vị trí thanh tịnh của chính họ, nhiên hậu mới thật sự quý yêu Trời Phật mà tu. Không có chuyện lòng vòng và làm tay sai đối với ông Tâm.

Với đà tiến bộ vật chất hiện đại của xứ Mỹ cũng đã giúp đỡ cho con một phần nào tự truy tầm sự thật mà đi. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(176)

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 1, 01-07-2024

---

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiền tuần này:

Vui Xuân 2 & 3 Montreal 1-1-1990

<https://youtu.be/ucIdcUs2iyA?si=dHboiKT346I5G5YW>

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Mọi người đều có tâm tánh mà phải Thức Tâm mới diệt được Thiền Viện Vĩ Kiên 8-9-1994

<https://youtu.be/-EAJgB-rQ5M?si=SNUJunrNvlBhGGa1>

3. Xin mời Quý Vị nghe lại nhạc

Nam Mô A Di Đà Phật

<https://youtu.be/eOFR1mfHyxI?si=tFtTaBTxTQU2D7c9>

Ban video kính mời
